

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Τα λεφτά δεν τα βγάζουν τα συρτάρια

Ακούω τους ζουρνάδες και τις λύρες του Τσίπρα, την πλήρη έλλειψη επαφής με την πραγματικότητα, την τερατώδη τυχοδιωκτική προσέγγιση ενός ανύπαρκτου τσαμπουκά, που αν δεν είναι απλά τυχοδιωκτικά ψεύδη με στόχο την εξουσία, άνευ όρων, τότε μάλλον το επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει αυτό που πίστευα στα τρία μου, πως τα λεφτά τα βγάζουν οι τσέπες και τα συρτάρια

Όταν ήμουν πολύ μικρός, νόμιζα πως τα χρήματα τα βγάζουν οι τσέπες και τα συρτάρια. Απορούσα, όταν ζητούσα κάτι και μερικές φορές οι δικοί μου το αρνιόντουσαν, εξηγώντας μου πως δεν μπορούν. Ήδη πριν το νηπιαγωγείο μπόρεσα να συνδυάσω τα χρήματα με την κούραση του πατέρα μου, όταν γυρνούσε με την μοτοσυκλέτα από το λιμάνι και με τον ήχο της ραπτομηχανής της μάνας μου, που με ξυπνούσε το πρωί και με αποκοίμιζε το βράδυ. Και πολύ αργότερα «χορηγός» των σπουδών μου στην Θεσσαλονίκη ήταν η ...Singer. Κατάλαβα γρήγορα πως η ζωή είναι αγώνας, πως τα χρήματα δεν τα βγάζουν ούτε οι τσέπες, ούτε τα συρτάρια και κανείς, πλην της οικογένειας, δεν χαρίζει τίποτα στους ανθρώπους και στις πατρίδες τους.

Ακούω λοιπόν τους ζουρνάδες και τις λύρες του Τσίπρα, την πλήρη έλλειψη επαφής με την πραγματικότητα, την τερατώδη τυχοδιωκτική προσέγγιση ενός ανύπαρκτου τσαμπουκά, που αν δεν είναι απλά τυχοδιωκτικά ψεύδη με στόχο την εξουσία, άνευ όρων, τότε μάλλον το επιτελείο του ΣΥΡΙΖΑ πιστεύει αυτό που πίστευα στα τρία μου, πως τα λεφτά τα βγάζουν οι τσέπες και τα συρτάρια.

Πέραν της μουσικής επένδυσης με ζουρνά ή λύρα, το «ευφυές» σχέδιο της Κουμουνδούρου, συνοψίζεται στα εξής: θα πουλήσουμε μαγκιά κι αν οι «Κουτόφραγχοι» δεν υποχωρήσουν, τότε δεν θα πληρώσουμε τα ομόλογα του 2015, επικαλούμενοι την ηθική, τις αξίες και θεωρίες της αριστεράς, σαν, τάχα, μου πρωτοπορία ενός μέλλοντος να εξεγερθεί Νότου. Κι αν φάμε πόρτα, μετά θα κουρέψουμε μόνοι μας το χρέος και θα βγάλουμε άλλα ομόλογα, τα οποία θα τους υποχρεώσουμε, με μαγικό τρόπο, να τα αγοράσουν και αυτά κι ύστερα, άμα μας κάνει κέφι, δεν θα τα πληρώσουμε ούτε αυτά και θα ξαναβγάλουμε άλλα. Θα κάνουμε «επανάσταση» εξόδοις των δανειστών μας. Με τα χρήματα που θα τους υποχρεώσουμε να μας δώσουν θα ξαναφτιάξουμε την καταβόθρα της Ολυμπιακής, της ΕΡΤ, θα ξαναγοράσουμε τις ιδιωτικοποιημένες εταιρείες, θα προσλάβουμε μιλιούνια, θα μοιράσουμε παρά με ουρά. **Κι όλα αυτά θα γίνουν, γιατί θα φοβισουμε τους Γερμανούς, το ΔΝΤ, όλους τους δανειστές και την Ε.Ε., γιατί θα φοβηθούν για το Ευρώ και πως θα χάσουν τα λεφτά**

ΑΠΟ ΤΟΝ
**ΦΑΝΟ Μ.
ΚΡΑΝΙΔΙΩΤΗ**
ΔΙΚΗΓΟΡΟ
<http://www.antinews.gr>

► Δεν θέλω να στεναχωρήσω μερικούς αλλά, πιστέψτε με, ο Τσίπρας δεν είναι ο Λένιν, ούτε η Ζωζώκα είναι η Αλεξάνδρα Κολονταί. Ένας τριτοκοσμικός λαϊκιστής είναι, χωρίς καν την αρειμάνια γενναιότητα του Φιντέλ ή το πετρέλαιο του Τσάβεζ. Ένας μέτριος καταληψίας του Λυκείου του. Ούτε καν ο Αντρέας είναι, όπως τον προμοτάρει ο φίλος μου ο Αιμίλιος

τους. Με λίγα λόγια, θα τους εκβιάσουμε κι αντί για την βήμα – βήμα έξοδο από την κρίση, θα τα βάλουμε όλα στο ζερό, γιατί ο Αλέξης δεν τα σηκώνει αυτά κι άμα θυμώσει θα κρατήσει την ανάσα του ώσπου να σκάσει.

Δεν θέλω να στεναχωρήσω μερικούς αλλά, πιστέψτε με, ο Τσίπρας δεν είναι ο Λένιν, ούτε η Ζωζώκα είναι η Αλεξάνδρα Κολονταί. Ένας τριτοκοσμικός λαϊκιστής είναι, χωρίς καν την αρειμάνια γενναιότητα του Φιντέλ ή το πετρέλαιο του Τσάβεζ.

Ένας μέτριος καταληψίας του Λυκείου του. Ούτε καν ο Αντρέας είναι, όπως τον προμοτάρει ο φίλος μου ο Αιμίλιος. Μόνο φαλάκρα και ζιβάγκο με photoshop δεν του έχουν βάλει. Διότι, αδέρφια, ο Αντρέας, εκτός από ισχυρή προσωπικότητα, το 1981 είχε γεμάτα τα ταμεία από την «επάρατο Δεξιά», είχε δυο μεγάλους αντίπαλους συνασπισμούς να παίζει ανάμεσα τους τα παιχνίδια του και ερχόταν και ο πακτωλός των Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων.

Μονομερής ενέργεια, αντί για συμπεφωνημένες τροποποιήσεις επί των συμφωνηθέντων, εξηγώντας πειστικά στους συνομιλητές μας την αποτελεσματικότητα των τροποποιήσεων, σημαίνει πιστωτικό γεγονός, χρεωκοπία. Σημαίνει πως δεν θα μας ξαναδανείσει κανείς, πως θα κλείσει η στρόφιγγα, δεν θα μείνει ούτε σεντ στην χώρα, θα καταρρεύσουν οι εξωτερικές σχέσεις και συμμαχίες της Πατρίδας, θα βρεθούμε εκτός Ευρωζώνης και από πολιτική άποψη θα βρεθούμε μόνοι, όπως το 1920. Η συνέχεια γνωστή. Και συγχωρέστε με αλλά δεν ριγώ στην αλληλεγγύη των Ροδεσμοσ. Το πολύ – πολύ να μας στείλουν μια νταμιτζάνα σανγκρία να πνίξουμε τον πόνο μας, άντε και καμιά φούντα για κάτι ελευθεριακές συνιστώσες.

Όποιος λέει ανοησίες για Κατοχή, ας ρωτήσει τον πατέρα μου τι πάει να πει Κατοχή ή ας ανοίξει τα στραβά του να διαβάσει.

Όποιος νομίζει πως δεν διαπραγματευόμαστε, ας μιλήσει με στελέχη της κυβέρνησης να του πουν τι παραπάνω ζητούσαν οι δανειστές από αυτά που δώσαμε, αφού δεν είχαμε άλλη πηγή δα-

νεισμού.

Το 2010, 2011 οι συνθήκες ήταν άλλες, το χρέος διάσπαρτο. Τώρα είναι πιο προετοιμασμένοι κι έχουμε να κάνουμε όχι μόνο με τους δανειστές αλλά με 27 κοινοβούλια. Δεν θα μας χαριστούν εντυπωσιασμένοι, επειδή σηκώσαμε κόκκινη παντιέρα και τους ρίξαμε κι ένα επαναστατικό δεκάρικο. Κανείς δεν φοβάται τον Τσακαλώτο, ούτε τον φίλο μου τον Λαφαζάνη, για να τους κάνει παραχωρήσεις, που θα οδηγούν πίσω στα ελλείμματα. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει ισοδύναμη απάντηση να τους φοβίσει. Κραδαίνει ένα σκουριασμένο και μυχχεμένο σπαθακι φαντασιώσεων. Ο «διεθνής καπιταλισμός» και οι αγορές απλά θα αγνοήσουν την ύπαρξη τους και τα τσιπάτα τους.

Πρέπει λοιπόν να βγει Πρόεδρος της Δημοκρατίας, να τελειώσει η αστάθεια που προσπαθεί να επιβάλλει τυχοδιωκτικά το τοξικό σύστημα της αντιπολίτευσης και να διαπραγματευτούμε ρεαλιστικά μια οριστική λύση στο χρέος, με τις λιγότερες δυνατές θυσίες. Όποιος αρέσκειται στα τυχερά παίγνια, ας πάει να παίξει μπαρμπούτι αλλά με τα δικά του λεφτά κι όχι με την Ελλάδα.